

Таким чином, у м. Львові активно формується інфраструктура міжнародного в'їзного ділового туризму. Метою її є формування іміджу м. Львів, як європейського, для проведення ділових заходів шляхом збільшення позитивного впливу конференц-туризму на економіку міста, який буде орієнтований на споживача, забезпечить якісні та рентабельні продукти, буде прибутковим для місцевої громади та пропонувати стале зростання усім гравцям ринку.

Список використаних джерел

1. Бондаренко М. П. Туристичний сектор економіки України : реалії та перспективи / М. П. Бондаренко // Економіка і прогнозування. – 2011. – №. 1. – С. 104–119.
2. Агафонова Л. Г. Туризм, готельний та ресторанный бізнес: ціноутворення, конкуренція, державне регулювання / Л. Г. Агафонова, О. Є. Агафонова. – Київ : Знання України, 2002. – 351с.
3. Головне управління статистики у Львівській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.stat.lviv.ua>. – Назва з екрана.
4. Сесія Львівської міської ради від 24 квітня 2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://galinfo.com.ua/news/lviv_rozvyvatyme_dilovyy_turyzm_157628.html. – Назва з екрана.

Т. К. Рашевська, студентка

Науковий керівник – **О. О. Тараненко**, к. е. н.

Вищий навчальний заклад Укоопспілки

«Полтавський університет

економіки і торгівлі», м. Полтава

oltar23@gmail.com

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ У СФЕРІ ТУРИЗМУ

Регіональний розвиток туризму ґрунтується на унікальному поєднанні рекреаційних ресурсів, туристичної інфраструктури, екологічних особливостей, звичаїв місцевого населення та багатьох інших складових. Можна виділити три основні причини, які спонукають розвивати туризм і рекреацію, зокрема на регіональному рівні:

1) причини економічного характеру (туризм сприяє стабільному економічному розвитку);

2) соціальні причини, оскільки туризм сприяє відтворенню духовних і фізичних сил людей, збереженню історичної спад-

щини, розвитку і зближенню культур, створенню нових робочих місць, поліпшенню якості життя населення;

3) причини екологічного характеру, оскільки туризм сприяє збереженню довкілля [1, с. 534].

Розвиток туризму в окремому регіоні неможливий без урахування низки внутрішніх та зовнішніх факторів.

До внутрішніх факторів, що безпосередньо впливають на розвиток туризму, належать: рівень розвитку інфраструктури туризму; ступінь готовності населення подорожувати в будь-яку пору року; номенклатура пропонованих населенню видів туризму і робота з різними ринковими сегментами попиту; кадрове забезпечення туристичного бізнесу; наявність структур, що оптимізують діяльність турфірм і прав, що забезпечують захист мандрівників.

Зовнішні фактори поділяються на фактори, що визначають туристичний потенціал регіону і його атрактивність (природно-географічні і кліматичні умови, історико-культурний потенціал) та фактори, що впливають на туризм опосередковано (соціально-демографічні, соціально-економічні і політичні, науково-технічні фактори, соціально-культурні фактори).

Історико-культурний потенціал є важливим елементом розвитку туризму на регіональному рівні. Він представлений різними видами історичних пам'яток, меморіальних місць, народними промислами, музеями, тобто поєднаннями об'єктів матеріальної і духовної культури. Кожна епоха залишає свої надбання, які виявляються в культурних шарах при археологічних розкопках. Практично кожна місцевість має елементи історико-культурного потенціалу, але місця, де довго жили люди, зберігають більше слідів матеріальної культури. У цілому серед пам'яток культурної спадщини можна виділити: пам'ятки археології; культову і цивільну архітектуру; пам'ятки ландшафтної архітектури; малі і великі історичні міста; типові сільські поселення; музеї, театри, виставкові зали та інші об'єкти соціокультурної інфраструктури; об'єкти етнографії, народні промисли і ремесла, центри декоративно-прикладного мистецтва; технічні комплекси і споруди [2].

Кожний регіон має свій історико-культурний потенціал, який формувався під впливом різних чинників. Разом з тим, його подальший розвиток і використання у сфері туризму потребує реалізації низки невідкладних заходів:

– розробка збалансованої довготривалої регіональної програми розвитку пам'яток охоронної сфери;

– створення чітких законодавчих гарантій щодо забезпечення прозорих умов здійснення передачі в оренду, концесію чи приватну власність об'єктів історико-культурної спадщини з метою залучення стратегічних інвесторів, здатних забезпечити належний рівень охорони та збереження історичних пам'яток і перетворення їх в об'єкти туристичної інфраструктури;

– створення ефективної системи контролю за належним рівнем збереження інвесторами історичних пам'яток з встановленням більш жорсткої адміністративної і навіть кримінальної відповідальності в разі пошкодження, руйнування історичних пам'яток чи використання їх не за призначенням.

Таким чином, історико-культурний потенціал є важливим елементом загального туристичного потенціалу, реалізація якого потребує розробки низки заходів з урахуванням особливостей регіонального розвитку.

Список використаних джерел

1. Папп В. В. Туризм як пріоритетний напрям розвитку економіки регіону (на прикладі Закарпатської області) / В. В. Папп, Н. В. Бошота // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. – 2014. – Вип. 3 (107). – С. 528–537.
2. Божко Л. Д. Культурний туризм як важливий чинник соціально-культурного розвитку регіонів України [Електронний ресурс] / Л. Д. Божко // Культура України. – 2013. – Вип. 32. – Режим доступу: <http://infotour.in.ua>. – Назва з екрана.

*К. Х. Реха, студентка
Науковий керівник – М. О. Коніна, асистент
Донецький національний економічний університет
імені Михайла Туган-Барановського, м. Кривий Ріг
camilla.reha@gmail.com*

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ ТА ЙОГО АДАПТАЦІЯ ДО СУЧАСНИХ УМОВ В УКРАЇНІ

Жодна держава у світі не обходиться без зовнішніх і внутрішніх запозичень. Проте більшість високорозвинутих країн спрямовує ці кошти у розвиток провідних галузей народного господарства шляхом ефективного використання інструментів